

Зінченко Альбіна Валеріївна,
*кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри
професійної освіти та комп'ютерних технологій,
факультету технологічної і професійної освіти
Глухівського НПУ ім. О. Довженка*

ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ ШВЕЙНОГО ПРОФІЛЮ

Розвинений стан комп'ютерної техніки та різноманітного програмного забезпечення сьогодні дозволяє підвищити ефективність освітнього процесу. Застосування комп'ютерів у системі освіти сприяє вдосконаленню системи освіти та створює нову форму навчання. Слова «дистанційне навчання» і «дистанційна освіта» розрізняються за різними значеннями. «Дистанційним навчанням» вважається індивідуальний процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності в конкретної особи, якому насамперед сприяє взаємодія між віддаленими учасниками навчального процесу в конкретному середовищі, що спирається на сучасний технічний прогрес в області інформації та зв'язку. Визначення «дистанційної освіти», яке було створене в 1993 році, описує дистанційну освіту, як доступ до знань, коли здобувачі освіти та джерела інформації розділені часом або відстанню, або тим і іншим. Метою дистанційної освіти є надання освітніх послуг шляхом використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій в освіті за певним освітньо-кваліфікаційним рівнем відповідно до державних стандартів освіти; відповідно до програм, призначених для підготовки здобувачів до вступу в освітні заклади та підвищення кваліфікації працівників [1].

Щоб взяти участь у дистанційному навчанні, потрібно виконати кілька умов. Закон України «Про затвердження Положення про дистанційну освіту» від 25 квітня 2013 року зобов'язав навчальні заклади забезпечити підтримку науково-методичної діяльності.

- Методичні пропозиції щодо створення та використання освітньо-комунікаційних технологій дистанційного навчання.

- Стандарти, заходи та контроль якості, пов'язані з дистанційним навчанням.

- Змістову, навчально-методичну складову навчального плану дистанційних курсів.

В даний час існують такі технології:

Кейс-технологія – це форма дистанційного навчання, яка обертається навколо використання конкретних кейсів («ситуацій», «історій» або «випадків») для обговорення конкретних питань або розробки конкретних рішень здобувачами з певного розділу академічного курсу. Цінність цієї технології полягає в тому, що вона не лише вирішує практичну задачу, а й наповнює певним набором знань, необхідних для вирішення цієї проблеми, а

також поєднує навчальну, аналітичну та практичну діяльність, що, безумовно, сприяє реалізації сучасних завдань в освіті.

Для ефективного використання кейс-методу необхідно створити спеціальні умови:

- 1) зробити проблеми пізнання достатньо складними для здобувачів;
- 2) створення викладачем логічної серії запитань, які стосуються пізнавальної проблеми, ця серія запитань сприяє прагненню здобувачів до істини;
- 3) виділення спеціального часу на вивчення підходів до вирішення проблеми;
- 4) організація спеціального тренінгу для викладачів, які б запроваджували метод.

Аналіз сучасного стану системи освіти показав необхідність її перетворення та впровадження нових інтерактивних технологій навчання у освітній процес. Це викликано насамперед поглибленням фундаментальної суперечності між традиційними методами та темпом навчання, та постійно зростаючим обсягом нової інформації і зростаючими вимогами до фахових компетентностей, що набувають у період здобуття освіти. Традиційна система освіти через свою інерційність дуже слабо пристосована до умов швидкоплинних технологічних змін у суспільстві.

Тому багато країн починають широко залучати до системи освіти нові інформаційні технології, методи та засоби навчання. Перспективна система освіти, на думку фахівців, повинна бути здатна не тільки озброїти знаннями здобувача, але і внаслідок постійного і швидкого оновлення знань формувати в нього потребу в самостійному навчанні протягом усього свого активного життя.

Розглянемо декілька технологій, що використовують дуже широко у дистанційному навчанні:

- ТВ технології - це форма дистанційного навчання, яка базується на використанні телевізійних систем для передачі навчальних матеріалів і проведення регулярних розмов з викладачами.

- Мережні технології - це форма дистанційного навчання, яка обертається навколо використання телекомунікаційних мереж для розповсюдження студентам навчальних матеріалів та участі в інтерактивних бесідах з викладачем. Ефективне використання часу, відведеного на вивчення конкретної теми (включаючи години, передбачені навчальним планом вищої освіти, а також час на самостійне навчання та співпрацю з іншими), сприяє впровадженню тьюторського стилю навчання [2]. Тьюторіал - є одним із основних компонентів освітнього процесу в дистанційній освіті, який використовує поєднання методів і підходів до навчання, орієнтованих на потреби здобувачів. Ця складова має велике значення на денній формі навчання, оскільки кількість аудиторних годин зменшилася.

Необхідність підвищення ефективності використання часу, відведеного на практичні заняття, зумовлює впровадження нових методик їх проведення. Тьюторіал спочатку був включений в систему дистанційної освіти

Відкритого університету Великої Британії, а зараз є обов'язковим компонентом системи. При дистанційній освіті тьютор закріплюється за групою здобувачів, який поєднує в собі якості вчителя, радника, керівника освітнього процесу. Він фасилітує навчання, стежить за поточним станом контрольних завдань, оцінює їх і завжди консультує групу, керує форумом в Інтернеті та постійно спілкується з групою [3]. Важливо визнати, що дистанційний курс, порівняно з традиційним навчанням, є більш гнучким, має більш детальну структуру, більш спланований і має більш спеціалізовану систему підтримки для студентів.

Для створення власних дистанційних курсів викладач повинен володіти вмінням: визначати мету та завдання вивчення дистанційного курсу; використовувати тестування для оцінки попередніх знань здобувачів, учитель повинен визначити інформацію, яка необхідна для виконання завдання; розділити навчальну інформацію на окремі блоки; подавати інформацію, яка відповідає певній логіці; скласти запитання, які допоможуть уточнити зміст дистанційного курсу та його окремих складових; підтримувати мотивацію та інтерес здобувачів. Дистанційна освіта допомагає студентам і викладачам підвищити ефективність освітнього процесу.

Список використаної літератури

1. Про затвердження Положення про дистанційне навчання : Наказ МОН України від 25.04.2013 № 466 [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13..>

2. Грушина І.В. Теоретичні та методологічні основи використання дистанційних технологій в контексті змішаного навчання. Наукові записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти. Вип. 10 (1). Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Вінниченка, 2016. С. 28–34.

3. Губанова А.О. Методика проведення навчальних занять з фізики у формі тьюторіала. Наукові записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти. Вип. 9. Ч. 2. Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Вінниченка, 2016. С. 100–107.